

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)
SSN Jarosław Matras

w sprawie **P. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 244 k.k. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 maja 2026r.
na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.
kasacji Rzecznika Praw Obywatelskich
wniesionej na korzyść skazanego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 29 września 2025r.,
sygn. akt II K 436/25

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej kary łącznej (pkt VII sentencji wyroku) i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Jerzy Grubba Piotr Mirek Jarosław Matras

UZASADNIENIE

P. M. stanął pod zarzutami popełnienia przestępstw polegających na tym, że:

1. w dniu 15 kwietnia 2025 roku w miejscowości R., rejonu z., kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki F. o numerze rejestracyjnym [...] wbrew wydanemu wyrokowi Sądu Rejonowego w Zgorzelcu o sygn. akt II W 23/24 dotyczącemu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym obowiązującego od 15.01.2025r. do 15.01.2026 r.,
tj. popełnienia występku z art. 244 k.k.;
2. w dniu 20 stycznia 2025 roku w miejscowości W., rejonu z. kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki F. o numerze rejestracyjnym [...] będąc pod wpływem substancji odurzających w postaci THC w stężeniu 50,6 ng/ml, które to środki oddziałują na ośrodkowy układ nerwowy jak alkohol etylowy w stężeniu powyżej 0,5 promila, ponadto nie stosując się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym obowiązującego od 15.01.2025r. do 15.01.2026r., wydanego przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu w sprawie o sygn. akt II W 23/24,
tj. popełnienia występku z art. 178a§1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art 11§2 k.k.;
3. w dniu 24 kwietnia 2025 roku w miejscowości R., rejonu z. kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki F. o numerze rejestracyjnym [...] będąc pod wpływem substancji odurzających w postaci THC w stężeniu 6,1 ng/ml, które to środki oddziałują na ośrodkowy układ nerwowy jak alkohol etylowy w stężeniu powyżej 0,5 promila, ponadto nie stosując się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym obowiązującego od 2025/01/15 do 2026/01/15 wydanego przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu w sprawie o sygn. akt II W 23/24
tj. o czyn z art. 178a§1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 29 września 2025 r., wydanym w sprawie o sygn. akt sygn. akt II K 436/25, P. M.:

- został uznany za winnego popełnienia czynu opisanego w ww. pkt 1 za który, na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 37a§1 k.k., wymierzono mu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin miesięcznie, na podstawie art. 42§1a pkt 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na

okres 2 lat, zaś na mocy art. 43a§2 k.k. orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt I-III części dyspozytywnej wyroku);

- został uznany za winnego popełnienia czynów opisanych w ww. pkt 2-3, przy czym Sąd przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k., za co, przy zastosowaniu art. 37a§1 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin miesięcznie, na podstawie art. 42§2 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zaś na mocy art. 43a§2 k.k. orzekł świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt IV-VI części dyspozytywnej wyroku).

Na podstawie art. 85§1 k.k., art. 86§1 k.k. i art. 91§2 k.k. Sąd Rejonowy połączył jednostkowe kary ograniczenia wolności i wymierzył P. M. karę łączną 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin miesięcznie (pkt VII części dyspozytywnej wyroku), zaś na podstawie art. 85§1 k.k., art. 86§1 k.k. w zw. z art. 90§2 k.k. połączył środki karne i orzekł łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat (pkt VIII części dyspozytywnej wyroku). Sąd orzekł ponadto o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez strony postępowania.

Aktualnie kasację od powyższego orzeczenia, na korzyść skazanego P. M., w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej ograniczenia wolności (pkt VII), wywiódł Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 86§1 k.k. w zw. z art. 91§2 k.k., polegające na wymierzeniu skazanemu kary łącznej 2 lat ograniczenia wolności, to jest w wymiarze wyższym od sumy kar jednostkowych, która wynosiła rok i 11 miesięcy ograniczenia wolności.

Podnosząc wskazany zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu.

W przedmiotowej sprawie w istocie doszło do naruszenia art. 86§1 k.k. Przepis ten stanowi bowiem, że „Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (...)”.

Biorąc pod uwagę, że skazanemu wymierzono kary jednostkowe w wysokości 5 miesięcy ograniczenia wolności oraz za ciąg przestępstw roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, maksymalny wymiar kary łącznej, jaką mógł orzec Sąd, wynosił rok i 11 miesięcy ograniczenia wolności.

Niezastosowanie się do wskazanego ograniczenia przy orzekaniu kary łącznej, a więc wymierzenie jej w wymiarze przekraczającym określony wskazanym przepisem limit, stanowi jego rażące naruszenie. Bezsporne jest także i to, że uchybienie to miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku, ponieważ jego konsekwencją było poniesienie przez skazanego dolegliwości, jakiej nie mógł ponieść.

W tym stanie rzeczy kasację należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić wyrok w zaskarżonej części, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie zobowiązany do wymierzenia skazanemu kary łącznej respektując dyrektywy jej wymiaru określone w art. 86§1 k.k. w zw. z art. 91§2 k.k.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[r.g.]

Jerzy Grubba Piotr Mirek Jarosław Matras

